

מצידה היה מפסיק את כל ההרפתקאות של טיפוסים אלה.
"נכון שנשים פוזות לסנע יחידות במור ניה בשעות הערב והלילה. אבל אם הנוסעת תיגש לתחנת מוניות מאורגנת, ולא תחפש מציאות עלידי עצירת כל מונית עוברת, בודאי שהיתה מונעת את אי-הנעימות, ולנו את הנזק הנגרם הן בצד החומרי והן מבחינה מוסרית."

דעה מנוגדת בתכלית מובעת במכתבי של קורא, המזהה את עצמו רק כעתונאי, ואשר לפי תוכן מכתבו אני משער שהוא גר באזור דרום תל-אביב. טוען קורא זועם זה:



שרה גדר (במרכז, בת 14)

"...לו היתה כאן דיקטטורה, מצחה היתה לקחת את נהגי הטקסי רובם ככולם ולדונם לעבדות-פרך. אילו היה השלטון בידי, הייתי קונס אותם בכל הקנסות האפשריים. הצריחות הבהמיות, אשר הם משמיעים כל שעות היום, הורסות את עצבי האזרחים."

"הגרועים שבהם — אלה הנהגים של שבת. מנחלים אלה עומדים כל ליל שבת וכל יום שבת (המדובר בדרום תל-אביב) וצורחים במלוא גרונם: "לוד-מלה-רחור" בות! עד שאי-אפשר יכול לנוח בשלחה אפילו רגע אחד."

"מי יתן ויחולו על נהגים אלה כל הקללות והעונשים האמורים במחללי-שבת. אך לאורחים הנבונים יש רק ברירה אחת: לא לנסוע עם נהגי הטקסי, אשר רבים מהם חשודים או עלולים לבצע אונס, רצח ושאר דברים, הנובעים ישירות מאופיים העדין."

למרבית המזל, נמצאו גם קוראים בעלי גישה יותר קונסטרוקטיבית. אחד מאלה הוא א. קריתי מחיפה, המשתול להסביר את התופעה כך:

"ההסבר והפתרון לבעית אנטי-הטקסי כלולים במאמרכם. אין סיבה לחשוב ש'המדובר בפושעי מין. הנהג הנהג לעתים קרובות, גבר אלים, בעל אינטליגנציה גמור. גבר כזה נוטה לחשוב שכל בחורה מוכנה ליפול לזרועותיו ללא כל טירחה מיוחדת מצידו."

"אם הנוסעת מחליפה את מספר מלים, הרי לדעתו היא משתוקקת אליו. אם היא מתעלמת ממנו, היא משחקת מישיק. וכי שהיא מתנגדת באופן פיזי, כוונתה לגרות אותו."

"למעשה לא מתקבל על הדעת שאשה היכולה בקלות להיחדע לגבר ברחוב, על שפת-הים או בקולנוע, תיטפל לנהג הטקסי דוקא. אולם בעוד שבמקומות הנגל קשה להגיע לידי אי-הבנה, הרי הנוסעת נתונה לחסדי הבנתו המוגבלת של הנהג, שבה מכוניתו הנוסעת היא נמצאת."

"הפתרון המתאים ביותר; עונש מאסרי מלי. זה ישנע אותם שלא כדאי לעשות טובות מסוג זה!"

Handwritten signature: שלום כפ

במשך עשרות השנים האחרונות שקדה העתונות ליצור רשת בינלאומית של אספי קת אינפורמציה. הוקמו מנגנונים של כתבים, סוכנויות ידיעות עולמיות, מכשירים מיוחדים לקשר דחוף. עתון בינלאומי גדול מחזיק עתה עשרות כתבים המפוררים על פני העולם.

אך דומני כי אף אחד מכל המוסדות האלה לא הגיע לידי אותו שיכלול כמו מנגנון מיוחד-במינו, הקיים ליד העולם הזה. דומני שאין דומה לו בעולם. זהו מנגנון שאינו מקבל שכר, ואשר כל אחד מחבריו פועל לא רק בהתנדבות, אלא גם ביוזמתו האישית הבלתי-תלויה.

כוחתי לקוראי העולם הזה ברחבי תבל. נדמה שכל אחד מהם, ברי אותו קטע על ישראל בעתון המקומי של עיר הימצאו, נחפו אל הקיוסק, קונה את העתון, משגר אותו בדואר-אחיר-אלינו. התוצאה: כמי עט ולא יכולה להופיע מי לה על ישראל באיזה מקום שהוא בעולם, מסימבוקטו עד קאמצ'אטקה, מבלי שה' דבר יגיע אלינו, בצירוף ברכה של קורא.

בגליון האחרון פירסמנו שני קטעים שהגיעו אלינו בדרך זו. האחד הכיל סקופ שלא פורסם בשום עתון ישראלי אחר — כתבת-הש' ער על הנאצים בשרותים החשאיים הישראליים. הקטע נשלח אלינו, ביום הופעתו, על-ידי הקורא יצחק בן-דוד, הנמצא במינכן. ואילו הקר' רא מנחם בלוק, תלמיד ה' אקדמיה למוסיקה בטרמולר, גרמניה, שלח לנו את גליון השבועון הגרמני שעל שער, אותו ראית במדור אנשים, הופיעה שרה גלר היפה פיה במדי חילת צה"ל. כפרס אני מפרסם למענו תמונה נוספת של שרה לפני נשואיה — תמונה מושלמת של נעורים וחן ישראליים. לשניים אלה, ולכל שאר הקוראים המטים שכם למפעל זה, תודה לבבית. עתונים רבים בעולם, גדולים ועשירים מאתנו, היו מת' גאים ברשת כזאת של כתבים.

כתבת-השער על מעשייה-אונס במוניות (ה' עולם הזה 1189) כיבדה אותנו במטר של מכתבים למערכת, חלקם נרגונו, חלקם ה' מחייכים את הכתבה ומנסים למצוא פיתרון לבעיה.

בין הנרגונים ביותר היה נהגי-מוניות פני חס מורחי מנס'ציונה, השואל: "האם בגלל ארבעה או חמישה נהגים, ואפילו בגלל עש' רה, מותר לבעל מאמר זה לכנות מאות ואלפי נהגים כאנטי-טקסי? האם בגלל אר' בעה רשעים תמיסו קלון וחרפה על מאות ואלפים?"

לקורא מורחי יש כל הזכות להביע את דעתו, כי לפני חודש מצא במוניתו אונס שהכיל 1200 לירות במומונים ובצ'קים. הוא מסר את הכסף למשטרה, שמצאה את ה' בעלים.

אותו מעשה מוזכר גם במכתבו של יע' קוב מלמוד מרמת-גן, המתמרמר: "כנהג מונית ותיק ונפגעי מאוד מהכתבה. מפליא אותי שאתם רודפים רק אחרי הסנסאציות. מדוע לא פירסמתם כתבות על נהגי-מוניות הממלאים את תפקידם במלוא הרצינות וה' יושר? למה לא פירסמתם על נהג מונית אשר מצא סך של 1200 לירות והחזיר? למה לא פירסמתם על נהג הלוקח חיללים בטרמפ, בלי לקבל כל תמורה כספית, ו' מביאם בלילה למחוז חפצם, למרות שזה לא בקו נסיעתו?"

צ'ר לי מאוד על שכל נהגי המוניות הושמצו על ידכם, בלי להפריד בין נהגים המחפשים את מחיתם, לבין נהגים המחפ' שם הרפתקאות! כאן עלי לציון שבהאש' מות על אונס או שוד יש להאשים קודם את המשטרה, אשר מאפשרת לפושעים מוע' דים, הידועים לה, לקבל רישיון נהיגה ב' רכב ציבורי, ויחד עם זה נהגת בקלות כלפי אלה האשמים בכך. אם היתה רוצה המשטרה לקחת את הדברים ברצינות, כשם שהיא לוקחת ברצינות את רשימת הדרו'חות על לקחת או הורדת נוסע בקירבת תחנת האוטובוסים, או בהורדת נכה על-ידי מקום הורדה שלא כחוק, אז היו הדברים נראים לגמרי אחרת. למשטרה ידועים הטיפוסים המתוארים בכתבה שלכם די טוב, ורק רצון

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
דוב איתן

כתב ראשי:
אלי תבור

צלם המערכת:
דויד אומר

עורך כיתוב:
מקסים גילן

צייר המערכת:
זקי

חברי המערכת:
נורית בתייער, שיע גלור, לילי גלילי, דויד הורוביץ, רותי ורר, יוסף אברחם, אביבה כסן, אבנר פרי, נמוס קינו, סילבי קשת.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט".
חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א. טל. 31139.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

ארוך מכו המשווה...

4.000.000 פעמים יותר יצאו מכוניות "אגד" לדרך בשנת 1959. אם נכפיל מספר זה בארכו של אוטובוס "טייגר" החדש והמשוכלל, המצוי בשרות "אגד", נקבל מספר העולה במידה ניכרת על אורך קויהמשווה. שרותים בהיקף נרחב כזה מצליח "אגד" להגיש לציבור הנוסעים רק בזכות מבנהו הקואופרטיבי.

חליפות הריון

קצרה ויחידה

ת"א שדר' חסדיק 19
62 13 12 01:1616

כחן קיבל תעודה טובה!

מגיעה לו מצלמה! לטיול ול' חופשה — מצלמה! להנאה ולהנחת חוויות — מצלמה! מבחר עשיר של מצלמות ב' מחירים בין 30 ל"י — 145 ל"י, סרטי ראינוע 8 מ"מ בצבעים ושחור-לבן, בקרוב — אצל

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלון 31